

i en fremtidig Ordning vil vi ikke kunne faa et Artilleri, der kan tilfredsstille de Fordringer, jeg har nævnt med Hensyn til Antallet af Skyts i Forhold til Antallet af Fodfolk. Det vil jeg dog sætte et Spørgsmaalstegn ved; det tror jeg ikke, den højtærede Minister er i Stand til at sige i dette Øjeblik. Jeg føler mig ganske overbevist om, at et noget lignende Forhold som det, der andre Steder kræves mellem Fodfolksstyrke og Artilleri, vil vi ogsaa komme ind paa. Ellers vilde vi faa en Ordning, som ikke havde Sidestykke noget andet Sted, og det tror jeg ikke, Folkenes Forbund vil finde sig i, og det tror jeg heller ikke, vi andre vil anse for rimeligt og fornuftigt.

Der siges saa, at der foregribes intet; det siger den ærede Ordfører for Venstre, og den højtærede Forsvarsminister griber naturligvis med Glæde denne Udtalelse og siger: Det er ganske rigtigt, der foregribes intet med Hensyn til den fremtidige Ordning. Det kan jeg nu ikke give de to højtærede Medlemmer af dette Ting Ret i; der foregribes ganske afgjort noget. Naar man under den Ordning, man har i Øjeblikket, ophæver en Afdeling, en Institution, uden samtidig at oprette den Afdeling, som i Hærloven af 30. September 1909 var forudsat at skulle træde i Stedet, saa er der foregrebet noget; og der foregribes noget, naar man i dette Øjeblik vil skride til at ophæve Bestemmelsen om enhver Art af svært Artilleri til Trods for, at man er ganske paa det rene med — og det er dog sikkert ogsaa den højtærede Minister —, at i en fremtidig Ordning vil man faa svært Artilleri, et Forhold, som det radikale Mindretal i Forsvarskommissionen i sin Tid ogsaa var ganske paa det rene med.

Jeg skal ligesom den højtærede Minister afholde mig fra at udtale mig om, hvilke Krav der vil blive stillet til os fra Folkenes Forbund; det fører jo ikke til noget at diskutere dette Spørgsmaal videre. Vi har nu Ret til at blive og bliver vel i den nærmeste Fremtid Medlem af Folkenes Forbund, saa snart det kommer i Stand; og lige saa sikker, som den højtærede Minister er i sin Opfattelse: at der ikke er Tale om, at der fra Folkenes Forbunds Side vil blive stillet noget som helst Krav til os med Hensyn til militære Magtmidler, lige saa sikker er jeg for mit Vedkommende paa, at der vil blive stillet saadanne Krav. Først Fremtiden kan da afgøre, hvem af os der har Ret.

Forsvarsministeren (P. Munch): Det ærede Medlem mener, at den Desarmering, der vil ske, ikke bliver saa fuldstændig, at den tilfredsstiller Lovforslagets Bestemmelser. Jeg kan dertil svare, at enhver Desarmering af Fæstningsværker foregaar altid gradvis. Ved mangfoldige Fæstningsværker rundt omkring i Verden er Voldene blevet staaende i lange, lange Tider efter, at Desarmeringen er foregaaet. Det afgørende ved Desarmering er, at Skytset fjernes, at hele den fæstningsmæssige Karakter forsvinder. Denne Desarmering har der hele Tiden her været Tale om, og den vil efter alle de Oplysninger, som foreligger, og som ogsaa det ærede Medlem har henvist til, kunne gennemføres i Løbet af et Par Maanedere. Den formidskes ingenlunde derved, at man lader de Taarne staa, som det ikke kan betale sig at fjerne, før man kan faa dem anbragt paa en fordelagtig Maade. Tanken i Lovforslaget er, at fra den 1. April overgaar de paagældende Anlæg til Finansministeriet, som saa søger at afhænde dem paa den fordelagtigste Maade.

Det ærede Medlem mente, saa vidt jeg forstod ham, at det vilde være mere betryggende, at Ammunitionen anbragtes i lette Bygninger. Hvis man fra deres Side, som beskæftiger sig med dette Spørgsmaal, rent teknisk har den Opfattelse, at dette vil være tilfredsstillende, tror jeg, man uden store Vanskeligheder og Bekostninger kan faa Ammunitionen anbragt i Udgravninger i Jorden. Men hidtil har den almindelige Opfattelse været den, at man maatte have Ammunitionsmagasiner af nogen Styrke.

Det ærede Medlem vender tilbage til Bevogtningen og synes at have den Forestilling, at de forskellige Forter her omkring København ligger under en meget indgaaende Bevogtning. Jeg tror, at ærede Medlemmer, som vil tage ud til et af disse Forter, vil ved enkelte af dem finde en Tilsynsmand, som bor lige udenfor, og ved andre slet ingen; saa kan det hænde, at der en Gang imellem kommer en eller anden Skildvagt og ser til Fortet. Men det er ogsaa det hele, der foregaar, og jeg skulde tro, at man i den Henseende, hvis der er nogen som helst Brug for det for de enkelte Værkers Vedkommende, som kan blive tilbage, vil faa Adgang til at forøge dette Tilsyn netop derved, at man i nogen Tid har et Antal Befalingsmænd, hvis Tid ikke er beslaglagt paa samme Maade, som naar de skal uddanne Aarets Mandskab. Med Hensyn til disse Befalings-